

Murat Ferman Gökmenoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.6.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Murat Ferman Gökmenoğlu (1989-)

14 Ağustos 1989 Konya'da doğdu. İlk şiirini 23 Nisan için 2003 yılında yazdı ve bu şiir birinliği lââyık görüldü. Ardından uzun bir aradan sonra 2011 yılında şiir yazmaya başladı ve Nisan 2013 ten beri Antoloji.com da yayınlamaya başladı. Asıl ismi Murat Altıntaş'tır, Şiirlerini Murat Ferman Gökmenoğlu ismi ile yayınlamaktadır. Manavgatta yaşamaktadır.

Ağlamak İstiyorum

Ağlamak istiyorum, ağlamak hıçkırır hıçkırır böyle
Bütün göz yaşları aksın ve bitsin istiyorum
Bir daha ağlamak istemiyorum

Gitmek istiyorum buralardan yollara düşüp
Bütün yollardan geçmek istiyorum
Yolları bitirmek istiyorum

Söylemek istiyorum ve bütün cümleleri bitirmek
Bütün harflerle ve noktalama işaretleriyle
Herşeyi söylemek istiyorum, herşeyi bitirmek

Bakmak istiyorum ve bir daha gözlerini bırakmamak
Hep orada kalsınlar istiyorum, gözlerimde
Sonsuza dek gözlerim, gözlerinde...

Murat Ferman Gökmenoğlu

Ađlayan yollar

Ađlayan yollar sererim onüne
Hiçkiran yağmurlar
Ve somurtan sonbaharlar
Bırakırım arkanda
Bitmiyen hüznler ülkesinden
Vuslatı olmayan hasretlerden
Haber veririm sana
Yüzümde kuruyan
Göz yaşları bıraktım sana

Murat Ferman Gökmenoğlu

Aklımdan çıkarayım diyorum

Aklımdan çıkarayım diyorum
Kalbimde çıkıyorsun
Kalbimden çıkarayım diyorum
Aklıma takılıyorsun
Sen hep benim kalbimde gidiyorsun
Kaçak bir yolcu gibi
Arıyorum seni ortaya çıkmıyorsun
Bir yük gibi duruyorsun
Ama indirsem seni bu durakta
Kurtulmuş olmam bu yükten
Eksik kalırım senden ve herşeyden

Murat Ferman Gökmenoğlu

Anlarsın

Dikenı batınca anlarsın gülü
Yaşlar akınca anlarsın gözleri
Şemsiyen yoksa anlarsın yağmuru
Sırıl sıklam olunca ıslanmış olursun
Damlalarını anlarsın yağmurun
Tam akacakken gözlerden yaş
Basarsan kahkahayı
İşte o zaman acıyı anlarsın
Kırık bir nakarat
Girerse bir gün kulağına
İşte tam da o zaman anlarsın
Beni ve seni

Murat Ferman Gökmenoğlu

Asıl Mesele

Yalanı söylemek değil sürdüröbilmek mesele
Aşık olabilmek değil söyleyebilmek hadise

Basıp giderek değil uğurlanarak gitmek mesele
Geri dönebilmek değil kavuşabilmek hadise

Kalbine alabilmek değilmiş mesele
Kalbine girebilmek büyük hadise

Sevdiğini ağlatabilmekmiş meğer mesele
Onun için ağlamak değilmiş hadise

Murat Ferman Gökmenoğlu

Başka Bir Zaman Da

Başka bir anda karşılaşmak belki daha güzel olurdu
Başka bir fotoğrafın karesinde bir parça olmak
Belki daha hoş olurdu

Gökteki aynı güneşin altında ısınmak belki hoş
Ama o güneşe birlikte bakmak
Belki daha hoş olurdu

O silmeye kıyamadağım yüzümde kuruyan göz yaşları
Hasretinden değil de vuslatından olsa
Belki daha hoş olurdu

Gitmek güzel sey, senin için gitmek hem çok güzel
Ama dönebilseydim mesela sana gelebilseydim
Belki daha güzel olurdu

Hüzün, keder, göz yaşı hep bizim için
Beni kırmamaya çalışman güzel ama parçalamasaydın mesela
Belki daha güzel olurdu

Murat Ferman Gökmenoğlu

Bilmece

Cehennemde kor, kor da cehennem
Sukûtunda hayâl, hayâlinde gizem

Her hecede bin bir esrar ve bilmece
Her bilmece esrarında bir başka hikaye

Ne bir insan ötekine benzer, diğerine
Ne de bir gün öncesine, evveline

Ates mi? Su mu? De me!
Su küle döndürür ateşi
Ates suyu bulandırır külle

Murat Ferman Gökmenoğlu

Bir dem aşk

Bir duygu, bir gözyaşı
Bir gidiş, bir hüzün
Bir geliş, bir sevinç
Bir sevda; iki gönülde
Her dem aşk

Murat Ferman Gökmenoğlu

Bir Sureti Hayâl

Boğaz düğümlenir önce
Şarkı nakarata girer sonra
Gözler dolar, yaşlar akar
Eller silmez, kalır öylece
Ve elbet senin için akan
Hiçbir gözyaşı silinmez
Hep yüzde kurur, öylece.

Murat Ferman Gökmenoğlu

Bir Tutam Mutluluk

Manvagatta
Gene o pastane de
Dışarıda kaldırım kenarında
Gene o sım sıcak mis gibi rüyâ
On beř dakika beklenenecek ama
Ardından ay ve sigara
O rüyâ; künefe elbette
Tadı dile deęer
řerbeti yüreęe
Ah be künefe
Ne güzel geldin gene sen
Tadın damağımda kaldı
Boř tabaęın masada
Tekrar buluşmak, kavuşmak mı
Başka bir zamana

Murat Ferman Gökmenoğlu

Buz gibi bir pınar

Kana kana susamışsın böyle
Önünde bir deniz var
Dalga dalga sana akıyor
Masmavi ve coşkulu
Ama içemezsin denizin suyunu
Tuzlu çünkü
Böyle buz gibi bir pınar olsa
Yanındaki çayda otursan şöyle
Çeksen içine mis gibi havayı
Rahatsız etse cırcır böceğinin sesi
Ve içsen kana kana o buz gibi suyu

Murat Ferman Gökmenoğlu

Dört Mevsim Yalnızlık

Pastel boya hayâllerimiz vardı bizim
Sulu boyadan yapılma düşlerimiz
Patates baskıdan evlerimiz
Köpüklü dalgaların sildiğı kumlara
Yazardık hep aşkımızın baş harflerini

Limonota yeşili ilkbaharlarda başladı
Ve olmadı hazan sarısı yazlarda kavuşmak
Güze kalan sadece toprağını atmak oldu
Kalbimde kaldı sadece bir kış yalnızlığı

Murat Ferman Gökmenoğlu

Dün kadar imkansız, Sonsuz kadar uzak

Bir iki tutam göz yaşı akacak gibi sanki
Eller yumruk, betonda parçalamak gerek
Acı bir nefes çekiyorsun, içini kavurup geçiyor
Meğer ne kadar değerliymiş
Gözümün seni gördüğü zamanlar
Şimdi sonsuz kadar uzak
Dün kadar imkansız olmuşuz
Özlüyorum seni çok özlüyorum

Murat Ferman Gökmenoğlu

Farkettim

En sonunda farkettim
Herşeyi zamanında yapmalı
Son dakikaya bırakmamalı
Aksiliklere mahâl verilmemeli
Belki hayat o zaman daha güzel olurdu
Mesela gülün solmasına hüzünlenmek yerine
Gülü açtığında koklamalı
Güneşi dağların ardına kaçarken değil
Göğün tepesindeyken güneşe güzel bakmalı
Erkenden kalkmak tadını bozuyorsa uykunun
Uykuya zamanında dalmalı
O yokken özlemek yerine
Yanıdayken bilmeli değerini
Neyi özleyeceksen hayatta
Zamanında kımetini bilmeli

Murat Ferman Gökmenoğlu

Göz Kapaklarının Üstü

Sesini unutuyorum yavaş yavaş
Arada hatırlar gibi oluyorum ama unutuyorum
Yüzünü unutuyorum biraz biraz
Biraz da değişiyor tabii yavaş yavaş
Bir yabancılışma hissi
Hiç olmamış gibi yapmaya çalışmak sanki
Unutmayacağım bir şeyler var ama
Nasıl güldüğün mesela
Ve göz kapaklarının üstü

Murat Ferman Gökmenoğlu

Gülümsemek

Gülümsemek böyle aniden
İçten ve bir anda
Başkaları şaşırır anlam veremez
Gülümsemek, gözlerinin içinden
Derinden, ta en derinden

Murat Ferman Gökmenoğlu

Gün gelir de

Gün gelirde bir gün keşke bile dersin
Belki bir gün bunu okursunda
Ah edersin

Bir tatlı gülümseme bırakmışsındır her halde
Tek başına aşık olmak varmış kader de
Sevmek ancak iki kişilikmiş meğerse

Mevsim şartları sevmek için müsaitti aslında
Bir iki talihsizlik değil būs bütün herşey engel oldu aslında

Kırk yılı hatırımlı olurmuş canım derdim eskiden
Şözünü almak kahvenin bir anlık mesele
İçilmemesi içinse çıkar bin bir hadise

Bu dünyada sen, ben olmadan da döner
Bu hayat bir gün sensiz de biter
Yazık olur

Murat Ferman Gökmenoğlu

Hayat Bu

Hayat bu aslanım etme tasa
Ne geleceđi belli olmaz başa
Düşünme geçmiş
Düşünmek getirmez kaybettiklerini
Kaybettiysen büyük kaybettiysen
Büyük oynamışsındır
Büyük oynamak büyük adamların işidir
Sırtın pek, karnın tok olsa da olmasa da
Çektin mi ciğerine havayı atıyor mu kalbin
Gerisini takmayacaksın artık kafana

Murat Ferman Gökmenoğlu

Herşey Mümkün

Herşey var dünyada
Herşeyi yapmak mümkün
Kuş gibi uçabilirsin mesela
Balıklar gibi dalarsın denize
Mısırâ gidebilirsin veya hindistana
Uzaya çıkan bile var çıkıyorlar işte
Sen varsın hâlâ bende varım
Yokmuşuz gibi yapıyoruz
Birbirimize ama
Hiç olmamış olmak mümkün mü

Murat Ferman Gökmenoğlu

İçim acıyor içim içim

İçim acıyor içim içim
Gökyüzü ne biçim öyle
Yeryüzü ne biçim
Beyaz kuyruklu uçak geçiyor, o biçim
Saçaklardan su damlıyor

Murat Ferman Gökmenoğlu

İşgal altında kalbim

İşgal altında kalbim
Tutsak askerler gibi attılar kalbine
Antlaşma yapılamaz durumlar yaşıyorum
Görülüyor ufukta beyaz bayraklar
Bitmeyen savaşın mağdurlarındanım
Memleket olmuş gözlerin dizelerimde
Memleket kadar uzak olmuşsun
Memleket gibi güzel

Murat Ferman Gökmenoğlu

Kalp arpıntısı

Tek hakkın varmış bunun için
Sadece bir kez o da senin için

Bin kere istesende
Bir kere hissedermişsin
Kulağınla kalbini duymayı

İşte ben o hakkımı sende kullandım
Onuda bir kaldırım kenarında bıraktım

Geçsin diye elimle kapattım
İşte ben seni tam orada bıraktım

Murat Ferman Gökmenoğlu

Karanfil Renkli Bulutlar

Karanfil rengi bulutlar
Altın renkli dolunaylar
Çimen lekesi aşklar
Bırakıyorum ardında
Kahverengi gülümsemeler
Havuç renkli umutlardan
Haber yok mu daha

Murat Ferman Gökmenoğlu

Korkak Cesur

Gidecek kadar cesur
Dönmeyecek kadar korkak

Aşık olacak kadar cesur
Sevemeyecek kadar korkak

Herkesi karşına alacak kadar cesur
Karşısına çıkamayacak kadar korkak

Kalbi çarpacak kadar cesur
Söylemeyecek kadar korkak

Ölümü hiçe sayacak kadar cesur
Yaşamayı başaramayacak kadar korkak

Rüyâsına alacak kadar cesur
Düşlerine giremeyecek kadar korkak

En zor yollardan geçecek kadar cesur
Bir daha denemeyecek kadar korkak

Murat Ferman Gökmenoğlu

Korkuyorum

Belki bu benim yorumum
Ama korkuyorum işte
Ve sen işte ve sen ve de sen
Benim derdimsen
Dermanım sen
Ne dert olduğunu biliyorsun
Ne de derman olacağını
Eee suçlayamam ki o zaman ben seni
Kendimi mi suçlasam ben
Tamam aklandın işte
Bütün kabahat bende
Tamam düştük yola ama
Bitmiyor be bu yollar
Bitmiyor kara yollar
Bitmiyor kuşların göçü
Ve bitmeyecek biliyorum

Murat Ferman Gökmenoğlu

Kum Saati

Zaman durmaz gelir geçer
Saatler on ikiyi geçince bugün de biter
Zamanı durdurmak, ne mümkün
Her sabah güneř doėdumu
Bilki mrden bir gün gider
Bir kum saati değil sanki bir mr
Dřenleri kum tanesi sanma
Hepsi birer gündür
Sen çabucak geçsin istersin elbet ama
Merak etme kum taneleri bir bir dřerde
Kum dipte artınca kara kara düřünürsün
Yukarda kum kalmadı mı bir gün
Gölgesine güneşten kaçıp saklandığın ağaçtan
Bir tabut yaparlarda
Gtrrleri seni kara topraėa

Murat Ferman Gökmenoğlu

Kusmak İstiyorum

Kusmak istiyorum
Acıyı, nefreti, öfkeyi, küskünlüğü
Özlemi, hasreti, hepsini
Kusmak istiyorum

Geç kalmışlık hissini
Dünyanın altında kalmışlığı
Arada kalmışlığı, hatalarımın üstüne
Kendin iki yüzlülüğüme, kusmak istiyorum
On bin yüzlülüğümü kusmak istiyorum
Yüz bin yüzlülerin suratına kusmak istiyorum
Korkuya, korkanlara, korkaklara kusmak istiyorum
Senin için her şeyi yapacak olupta hiçbir şey yapamamaya
Kusmak istiyorum

Şiir yazmak değil
Kusmak istiyorum

Murat Ferman Gökmenoğlu

Makyajsız Güzel

Sürme yüzüne o ruju, boyayı
Makyajsızda güzelsin sen
Utanınca kızarsın yanaklar
Kan dolaşımı artınca âl olsun dudaklar
Bir çiçeğın parfümü olmasın kokun
Onları bile kıskandırır senin kokun.

Murat Ferman Gökmenoğlu

O kahve var ya o kahve

Kırk yıl hatırı olmaz her kahvenin
Kahve dediğın gönülde kaynamalı

İçinde şeker olmaz her kahvenin
Şeker dediğın muhabbette olmalı

Kalırsa bi acı tat kalmalı ağızda
Kahve dediğın sözde kalmamalı.

Murat Ferman Gökmenoğlu

Orada

Yürürken sen varsan akılda
Güzeldir elbette yağmurda yürümek
Dalarken uykunun en derinliklerine
Sen varsan o rüya gerçekten düş olur
Yolun sonunda sen varsan, en sonunda
Yol dikenli olsada, can yakmaz
Dinlerken bir şarkıyı, nakaratları can yakıyorsa
Elbet seni andıran sözler vardır orada

Murat Ferman Gökmenoğlu

Ötesi Deniz

Yaşlı çamın altına
İnceden esen rüzgar
Önünde hurma ağaçları
Ve denize kadar kum
Gerisi deniz
Parıldayan dalgalar
Ötesi deniz

Murat Ferman Gökmenoğlu

Rezil Vezir

Önce içini bir acaba alır
Dil acaba der gönül susar kalır
Acaba der o da beni düşünüyor mu
Emin olmak ister elbet ama
Kalbine vezir olmak isterken
Belki rezil olur

Murat Ferman Gökmenoğlu

Saltanat

Sensiz geçen her g n m zarar bana
Kararı yok sensiz geçen vaktin zamanın

Sonunda bir fısıltı kulaklarımda
Yaralayan, dađlayan iniltiler

Gözlerimde belli belirsiz bir karaltı
Şuur altında bir yüz, bir tebessüm, bir göz altı

Hayalinde bir gönülde ömür boyu saltanat
Takdirinde kalp dedikleri bir zindan
Zindanında hayat boyu tutsak

Murat Ferman Gökmenoğlu

Seni Sana Anlatsam

Sana, seni bana bence seni anlatan
Şiirler yazarım hiç durmadan
Ama utanırım okuyamam ki hiç birini
Anlatamaz ki bu garip
Seni sana nasıl seni sevdiğimi
Seni senle hep yanında olan senden
Kıskanırım ben
Artık sen düşün seni nasıl çok sevdiğimi

Murat Ferman Gökmenoğlu

Suçlu

Sende de değil suç, bende de
İki suçlu var
İkisinde sende
Biri gözlerinde
Dięeri glmsemende

Murat Ferman Gökmenoğlu

Tren İstasyonlarında

Birbirlerine kavuşamayan trenler gibi
Buluşma anımızı hep makaslar kesti
Yolcusu hiç bitmeyen istasyonların
Hiç kapanmayan veznelerinden
Dönüşü olmayan hasretler aldım
Hasretim varamadığım durağına
İadesi mümkün olmayan sevdalardan
İndirimsiz biletler kestiler göz yaşlarıma
Kalkış zamanı gelen trenimin
Haykırışlarını yazıyorum sana...

Murat Ferman Gökmenoğlu

Unutulur

Gün gelir de bu can bu tenden çıkar
Bu dünyada bir bedenimiz kalır
Toprak olur
Bir adımız kalır
Unutulur
Bir mezar taşımız kalır
Bakarlara geçerlerde bilmezler kimsin sen
Oysa her insan bin bir hikaye
Bilmezler ama adını okur geçerler
Adı muratmış derler o kadar
Muradı neymiş diye sormazlar
Toprağın altında toprak olmuş murat

Murat Ferman Gökmenoğlu

Yağmur yağıyor

Yağmur yağıyor
Aklıma geldin
Sen korkarsın
Yağmurdan, yıldırımından
Yağmur yağıyor
Aklıma geldin
Sağanak sağanak yağıyor
Dışarıda kimileri ıslanmış
Kiminin şemsiyesi açılmamış
Yırtık ayakkabılar dertli, kederli
Biz balkondaydık içeri kaçtık
Elektrikler kesildi
Camlara vuruyor dolu taneleri
Dışarıda olanlar ne yapıyor acaba
Sen ne yapıyorsun şimdi

Murat Ferman Gökmenoğlu

Yanımda Olduğunu Bilsem

Yanımda olduğunu düşünsem
Meydan okuyor gibiyim herkese
Ama herkes bana dost gibi
Sensizliğimde kimse görmüyor duymuyor beni
Sanki bir düşman gibi
Sen ne benlesin
Ne ben sensiz
Ben gidiyorum bir aleme
Ama alem alem olmuş, alem içinde
Ne dendir bilinmez
Bana düşen korun
Sana külü bile düşmez
Kalp yarası ağır yaradır geçmez
Sen açtın bu yarayı
Ama kapatmaya yüreğin yetmez
Dert bendedir ama
Hal-i derdi dermani sende
Gelip gitmen ki
Deva olam şu garibe

Murat Ferman Gökmenoğlu

Zamanın Ötesinde

Aynı zaman da ve aynı mekanda
Akışında bin bir gizem bin bir demet
Yolculuk bu gidiyoruz
Sonu başladığı yer
Güzergahı meçhule; evet
Gitmek işi bir yerden bir yere seyahat
Asıl iş sana gelebilmek
Sende kalabilmekte
Bir gitmek ki aslında gidememek
Bir gelmek ki aslını bulamamak
Ve bunların hepsi
Zamanın ötesinde, hayatın içinde

Murat Ferman Gökmenoğlu